

[Føged.]

mændene i forbindelse med de forskellige henvendelser fra erhvervene, at spørgsmålet endnu ikke er gennemdebatteret, det er endnu ikke gennemarbejdet, vi må forhandle med erhvervene, vi må forhandle med erhvervsgrupperne. Altså også her har regeringen gennem embedsmændene givet udtryk for, at det forslag, der lå på folketingets bord, ikke var gennemarbejdet. Man havde ikke haft forhandlinger om det med nogen, og derfor åbenbarede der sig mange huller, da erhvervslivets folk kom ind i billedet. Der bør derfor naturligvis også være rimelig tid til en gennemarbejdelse af lovforslaget.

Regeringen har nu taget den tidligere udskrivningslov frem og foreslået den fornyet for det kommende skatteår, og venstre kan tiltræde dette. Det er min opfattelse, at den vil gøre jævnt god fyldest. De gældende satser vil allerede i juli kvartal bringe staten forøgede indkomster, bl. a. på grund af den almindelige indkomststigning på 10 à 15 pct., og det må formodes, at denne lov, hvis den kommer til at gælde for hele finansåret, vil indbringe mindst 600 mill. kr. mere end året forud. Der er balance i regnskabet.

Oppositionen har altså givet udtryk for, at vi tiltræder denne balance og tiltræder denne udskrivning, og samtidig har vi givet udtryk for, at en overbudgettering, hvis provenu ikke var bundet, kunne vi ikke tiltræde. Regeringen vil ved denne lov være dækket ind for de kommende udgifter, og der er vel enda store muligheder for, at der tillige vil ske en stor stigning i de indirekte skatter, så der derved bliver et overskud. Økonomiministeren mener det ganske vist ikke, men det er vel ud fra den almindelige pessimisme, der råder hos alle, som lægger budget. Såfremt regeringen i det kommende år ikke giver nye løfter om nye udgifter, men viser den tilbageholdenhed, der synes så bydende nødvendig, skulle udskrivningen være i forsvarlig orden, og skulle der som sagt trods alt blive overskud, må det være et rimeligt krav fra vor side, at overskuddet bindes og ikke på ny kastes ud i erhvervslivet.

Året 1961 vil blive husket som det år, hvor dansk økonomi blev bragt ud af balance; sådan var der et dagblad der skrev

i går. Større lønkrav uden noget forsøg fra regeringen på at tale et alvorsord til de forhandlende parter førte indkomsterne op i en højde, der ikke stod i rimeligt forhold til produktionen.

Jeg ser, at den højtærede statsminister har været ude og holde en tale; den er refereret i Politiken i dag, og jeg vil gerne have lov at citere det første afsnit. Den højtærede statsminister siger:

„Jeg hører til dem, der vil gøre noget ved presset på lønninger og priser. Men jeg vil gøre det indirekte — fremfor direkte, nemlig ved at trække penge ud af efterspørgslen og genskabe et statsoverskud.“

Statsministeren hører til dem, der vil gøre noget ved presset på lønninger og priser, hævder han. Det ville vist have været rigtigere, om den højtærede statsminister for år tilbage, da lønningerne var til debat, alvorligt havde sagt til de folk, der forhandlede, at såfremt man forhandler om lønningerne på et niveau, der ligger ud over produktionens niveau, da er regeringens svar til sådanne handlinger nye skatter. Det havde været den reelle oplysning. Det kunne da også være, at det, hvis den højtærede statsminister på den måde havde gjort opmærksom på landets vanskeligheder i så henseende, kunne have medvirket til, at lønningerne var forblevet på et niveau, der kunne holde også ind i fremtiden.

Jeg har af andre pressemeddelelser set, at man diskuterer det spørgsmål, om lønningerne måske skulle gælde for en overenskomstperiode mere. Alene det, at den tanke kan komme frem, må indebære, at man erkender, at lønpresset var for stort, og at lønningerne derfor nu bør bringes i ro. Jeg håber, at disse alvorsord fra Kampmann; den højtærede statsminister, virkelig er alvorsord, der er ment: at nu skal de bringes i ro.

Den højtærede statsminister bruger det udtryk, at det, som vi nu er ved at gennemføre, var første halvleg. Nu er jeg ikke så meget fodboldspiller; at jeg regner i halvlege, og jeg håber, at regeringen heller ikke synes, at dette her er noget at spille om. Det må være noget, som man ikke i den forstand spiller om. Det at spille fodbold beror jo i nogen grad på tilfældigheder.